

dat de zonen der Hugenoten van dezen tijd slechts „stofgoud“ zijn, terwijl hunne vaderen met „goud“ vergeleken worden, geeft niet duidelijk weder, hoe het in dezen tijd met de Gereformeerde Kerken in Frankrijk gesteld is. Wanneer het zoo doorgaat, dan is de tijd niet verre meer, dat zonder gevaar voor heftige discussien, Evangelischen en liberalen samen kunnen vergaderen, omdat het duidelijk werd, dat beiden op één fundament staan.

Moge de Koning der Kerk dit genadig verhoeden!

Amerika. Henri Ward Beecher. Strijd voor matigheid.

De Amerikaansche bladen van den laatsten tijd zijn gevuld met artikelen over den bekenden Amerikaanschen prediker Henry Ward Beecher, broeder van mevrouw Beecher-Stowe, schrijfster van de Negerhut. Meer dan 40 jaren heeft Beecher groote menigten rondom zijn kansel verzameld; ook stichtte hij een school, die men wellicht het best de sensationalistische zou kunnen noemen, omdat het hun, die de methode van Beecher volgen, voornamelijk te doen is, om sensatie te maken. De meest bekende prediker dezer school is zekerlijk Dr. Talmage, de man, die het zoozeer verstaat om de geestelijke en lichamelijke ellende, die in de achterbuurten van New-York geleden wordt, te schilderen. Vooral op het einde van zijn leven sprak Beecher het onoverhoof uit, dat hij een voorstander was van de toepassing der evolutie-theorie op geestelijk gebied; m. a. w. hoe langer zoo meer kwam hij er voor uit, dat hij een apostel des ongeloofs was. Beecher oefende op het laatst van zijn leven vooral grootten invloed uit op staatkundig terrein. Vandaar dat zijn afsterven door zijne partij als een groot verlies wordt aangemerkt.

Ook heeft het Amerikaanschen publiek zich eenige weken bezig gehouden met de zaak van een Roomschen priester te New-York, Dr. Macglinn. Deze geestelijke toonde hart te hebben voor de armen, eerst streed hij voor hunne belangen, door zich te begeven op het terrein der staatkunde, vervolgens verliet hij in het spoor van het socialisme en communisme. Openlijk gaf hij zijne instemming te kennen met de geschriften van een socialist, genaamd George, die op verdediging van goederen aandrang. De superieuren aan Macglinn poogden te vergeefs hem tot andere gedachten te brengen, zoodat eindelijk de aartsbischop een ander in zijne plaats als herder over zijne parochie benoemde. Hem werd bevolen zich naar Rome te begeven, om zich te verantwoorden, doch hij weigerde te gehoorzamen. Wie weet hoe spoedig men Dr. Macglinn genoemd vindt onder de socialistische drijvers!

In Amerika zijn onderscheidene staten, waar het verkoopen van sterken drank verboden is, o. a. in Iowa. Het laat zich wel denken, dat dit toch in het geheim ook daar wel geschiedt. In Sioux-City in Iowa was een Methodistisch predikant, die zich veel moeite gaf voor het oplossen van drankverkoopers. Den 1den Aug. 1886 werd hij door een geweeracht van het leven beroofd, zonder dat men den dader kon machtig worden. Men dacht algemeen, dat deze doodslag gepleegd was om de voorstanders der matigheid schrik aan te jagen; doch wanneer dit het geval ware, dan is het doel niet bereikt; want er werden nog moedige mannen gevonden, die het werk van den methodistischen predikant Haddack durfden voortzetten. Ten gevolge daarvan zijn nu alle drankwinkels in Sioux-City gesloten, terwijl 9 weerbarstige drankverkoopers gevangengenomen zijn. Over het algemeen is het verzet tegen het verbod van drankverkoop in sommige staten van Amerika veel minder dan men zou vermoeden.

Gemengd Nieuws.

Onder de Sandwich-eilanden in Australië, is er een, genaamd Molokai, dat tot verblijfsplaats der melancholischen bestemd is. Op die eilanden komt deze ziekte zoo veelvuldig voor, dat men zich verplicht heeft gezien om degenen, welke met deze vreeselijke plaag zijn bezaaid, al te sonders op gemengd eiland en te laten blijven tot hun dood. Een jonge zedeling, met name Daniels, heeft zich geproefd geacht onder de ongelukkigen te gaan arbeiden, al was hij daarmee ook van het verkeer met de buitenwereld verstoken en al liep hij gevaar zelf met deze ziekte besmet te worden. Langen tijd bleef hij er van verschoond; maar ten slotte werd hij ook melancholisch. Omvang schreef hij al kan niet meer naar Honolulu terugkeren, want ik ben melancholisch geworden. De melancholischen hebben nu linkerbeen en mijne oogen aangestaan; een mijner oogleden begint reeds al te vallen. Weltra zal ik geheel misvormd zijn. Maar ik ben kalm en gevoel mij gelukkig onder mijne luidde. De Almachide weet wat voor mijne heilige diensing is en daarom herhaal ik dagelijks de bede: „Uw wil geschiede.“

WINKEL.

Voor Kinderen.

In zijn eenvoudigheid.

Een eeuw geleden regeerde in Pruisen een koning, die Frederik de Groote heette. Hij verdiende dien naam, door zijn roemrijke daden. Maar in één ding was de koning niet groot, namelijk hij gevoelde zich niet klein voor God, door wien de koningen regeeren. Hij was een ongelovige gelijk Voltaire, die een tijdlang des konings vriend was, en geloofde dat hij 't beter wist dan het Woord Gods. De tegenwoordige koning van Pruisen, keizer Wilhelm, handelt vrij wat wijzer, en staat daardoor dan ook hoger dan de groote Frederik.

De koning, die gelijk zijn vader op alles 't oog hield, bezocht eens een school, die ergens in een achterbuurt werd gehouden. Veel hoge dingen werden er niet geleerd; die kende de onderwijzer zelf niet, want hij was maar een oud soldaat, die nu hij niet meer strijden kon, aan 't schoolmeesteren was gegaan. Doch één ding bezat die schoolmeester toch, dat menigen hien benijden kon, namelijk een vast geloof en een hartelijke liefde tot den Heere. Daardoor had hij een voorrecht zelfs boven den koning, en ook boven vele schoolmeesteren in onzen tijd, hoe knap zij anders ook zijn.

De koning dan trad de school binnen, en wel om zelf eens te hooren wat er al zoo werd geleerd. Hij zette zich neer, en liet de kinderen voor zich komen.

„Zeg mij eens“, zoo begon hij, „waar ligt de hoofdstad van ons land, Berlijn?“

„In de provincie Brandenburg!“ riepen al de kinderen, als uit één mond.

„En waar ligt Brandenburg?“

„In Pruisen.“

„En Pruisen dan?“

„In Duitschland.“

„Maar waar ligt Duitschland?“

„Wel, in Europa.“

„Doch weet gij nu ook waar Europa ligt?“

„Ja op aarde?“

„En waar is de aarde?“

„De aarde“, zei een jongen na een poos, „die ligt in de wereld!“

„Mooi! riep de koning, het ventje vriendelijk op den schouder kloppende, „maar waar ligt nu de wereld: wie weet dat?“

Verlegen zagen al de kinderen elkander aan, op die vraag wist geen het antwoord. De oude schoolmeester, die tot nog toe met veel genoegen had gehoord hoe flink de kinderen antwoorden, zag hen allen eens aan. Doch toen zij bleven zwijgen stapte hij, zoo goed zijn stramme beenen het toelieten, vooruit, plaatste zich eerbiedig voor den vorst, en sprak met luider stem:

„Sire, de gehele wereld ligt in het boezem.“

Dat was een eenvoudig en klaar antwoord 't welk zooals gij weet te vinden is in 1 Joh. 5: 19. Den ongelovigen vorst kon zeker geen beter worden gegeven.

Vertrouwen.

Toen de keurvorst van Hanover door het Britsche Parlement tot troonopvolger benoemd was, kwamen eenige personen van hoogen rang hun opwachting bij den vorst maken, om tijdig zich aan te bevelen voor eereposten. Enkele van deze verzoeken werden toegestaan en dan schriftelijk bekrachtigd. Zeker heer verzocht om het opzicht over de brieven enz. Zijn wensch werd toegestaan en de schriftelijke verzekering daarvan werd, evenals aan de anderen voor hun posten, hem aangeboden. Hij verzocht echter, dat zijn vorstelijke gevecht zich deze moeite zou sparen, want diens woord was hem het zekerste pand voor de vervulling zijner bede. Dit behagde den keurvorst zoozeer, dat hij zeide: „Deze heer bewijst mij waarlijk eere, behandelt mij als een koning, en wie ook teleurgesteld moge worden, zijn wensch zal gewis vervuld worden.“

Waartoe zou dit hier wel zijn meegedeeld? Licht er ook een les in?

EEN VONDST.

't Gebeurt meer dan eens, dat er door de lezers vragen gedaan worden, waarop ik niet aanstands of wel volstrekt geen antwoord weet. Niemand zal dat, zoo ik hoop, kwalijk nemen. Zoo ging het ook onlangs toen, ik weet niet uit naam van hoeveel lezers in 't zuiden van ons land, mij gevraagd werd, of oude postzegels niet te gebruiken waren voor 't een of ander goed doel. De vrienden hadden daarvan wel eens gehoord. Totnogtoe moest ik het juiste antwoord schuldig blijven. Doch voor eenige dagen vond ik — schijnbaar toevallig — een afgescheurd blad, dat me uit den nood hielp en — de vrienden ook.

Er bestaat in ons land een Zendingvereëning, die haar zendelingen heeft in onze Oost en veel arbeid. Deze Vereëning nu, de Nederl. Zending, Vereëning, heeft kan oude postzegels gebruiken. Zij zegt:

„De ervaring leert het onsen elken dag meer, dat vele kleinen één groote maken. Voor zes jaren begonnen wij met het verzamelen van gebruikte postzegels en verkochten die voor f 9.— Het volgende jaar werd die som verdubbeld en ziet — alleen in het jaar dat achter ons ligt klom deze som reeds tot f 273.— Dit moedigt ons aan om in dat werk te volharden en nog veel meer anderen op te wekken.“

Er zijn enkele dingen waarop de verzamelaars van gebruikte postzegels moeten letten. Vooreerst is afscheuren der postzegels van de adressen dikwijls nadeelig. De zegels kunnen naar verkrijging uitgeschuurd of uitgeknipt worden. Hoekige, langwerpige en ronde zegels, die in het papier gedrukt zijn, moeten vierkant worden uitgeknipt. Zegels van briefkaarten, met of zonder rand, moeten zoo worden uitgeknipt, dat de strook van boven en rechts van het zegel in haar geheel gelaten wordt. Gescheurde of op andere wijze beschadigde zegels hebben geen waarde, tenzij ze zeldzame exemplaren zijn, en de beschadiging gering is.

Afweken der zegels is goed, doch niet volstrekt noodig. Worden ze uitgeknipt, dan is het natuurlijk wenschelijk, dat zulke netjes en regelmatig geschiedt. Het uitzoeken der zegels is mede niet noodzakelijk, maar vergemakkelijkt het in den handel brengen, zoo het namelijk goed geschiedt, d. i. zoo men daarbij streng te werk gaat en soort bij soort voegt, want de waarde der onderscheiden soorten is zeer ongelijk.

Alle soorten van zegels hebben waarde. De waarde wordt bepaald door de meerdere of mindere zeldzaamheid. Het liefst ontvangt men voor de Zending: Nederlandsche (vooral ook de oude uitgaven en 't e betalen port.) Oost- en West-Indische, Afrikaansche en zeldzame soorten. Gewone buitenlandsche (uit Europa) hebben geringe waarde dan de Nederlandsche, maar worden toch ook in dank aangenomen.

Bij verzending van gebruikte postzegels per post zij men indachtig, dat ze niet als drukwerk mogen verzonden worden, en het daarom ook beter is geen te kleine hoeveelheden over te zenden.

't Adres is aan het Zendingshuis der Ned. Zendingvereëning te Rotterdam. Misschien zijn er nog andere wijzen om postzegels nuttig te gebruiken. Ik zal die gaarne mededeelen als men ze melden wil.

HOOGENRIJK.

Ingezonden Stukken.

Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.

Geachte Redactie!

Vergun aan den ondergeteekende, lid van het moderamen, dat tot de vergadering te Utrecht op 21 April (in de Nrs. 487 en 488 van uw blad besproken) samenrijt, naar aanleiding van die bespreking eenige, daarin voorkomende, begripelijke maar bedenkelijke, onjuistheden te verbeteren. Als jongste lid der samenkomst van 10 Februari met Dr. H. Franssen tot actuaar in het moderamen gecommiteerd, is hierdoor juist hem de gelegenheid gegeven en de plicht opgelegd, om deze verbeteringen aan te brengen.

Zij dan allereerst geconstateerd, dat deze samenkomsten niet onstonden uit de „Confessionele Vereëning“, maar uit de instemming die Dr. Hoedemaker vond bij ook op het punt der Kerkregering Gereformeerde predikanten, onder wie reeds bij de eerste samenkomst de ondergeteekende was genoodigd. De vraag, door Dr. Felix gesteld en ingeleid over het optreden der Kerkelijke Besturen tegenover de bezoekers van het Geref. Kerkel. Congres had dan ook

allerminst haar vorm aan toenadering tot die Besturen te danken. Zoomin Dr. Hoedemaker, die reeds in 1885 allen hietgeen opriep (ondanks zijn toen reeds even duidelijk als sinds getoond verschil van meening met de in Amsterdam vervolgde broederen), als de ondergeteekende of Dr. Franssen, die daaraan nog vóór 3 Jan. 1886 gehoor gaven in hartelijke betuigingen van warme sympathie, hadden dit kunnen voorstellen; en Dr. Verhooff noch Dr. Schuurmans Stekhoven noch Dr. Feringa, die allen om deze vervolgelingen uit hunne Classikale Besturen uittraden, konden een behandelende der vraag in dien zin wenschen. De opdracht aan Dr. Felix, die om dezelfde oorzaak uit het Class. Best. van Utrecht uittrad, toont trouwens reeds voldoende, dat het antwoord voor ons niet twijfelachtig kon zijn; gelijk dan ook zoomin Dr. Hoedemaker als Dr. Verhooff, Dr. Gunning of Dr. Feringa de uitdrukking „vervolgers der broederen“, door velen in de vergadering bestreden, wilden afkeuren of terugnemen, al erkenden zij, dat hier door velen ter goeder trouw werd gedwaald.

Dat de vergadering niet aan de bedoeling der samenroepers beantwoordde, ligt niet hieraan, dat een deel der „oud-Confessionelen“ den anti-Confessionelen Dr. Hoedemaker bij zich opnam; maar dat ondanks menige duidelijke en nadrukkelijke verklaring van het moderamen, dat (hoe gaarne men ook zoo mogelijk toenadering tot andersdenkenden mocht beogen, mits zonder opoffering van beginselen) deze vergadering alleen voor met het moderamen gelijkgezinden bestemd was, een meerderheid van voorstanders der Staatsynodale organisatie zich intusschen tegen „de doelezenden“ keeren wilde.

Daar nu noch Dr. Hoedemaker, noch enig ander lid van het moderamen „de tromp van zijn geweer thans van de Synodalen af en in de eerste plaats tegen de Gereformeerden“ keeren wilde, heeft het moderamen in de avondvergadering van alle leiding afgezien, gelijk door Dr. Feringa (die om dezelfde oorzaak des middags reeds de inleiding der hem opgedragen vraag had afgewezen) openlijk — met afwijking van het zoeken naar gemeenschappelijk te nemen maatregelen — bij herhaling is uitgesproken.

Voor de verleende plaatsruimte dankt u

Uw dw.

J. H. FERINCA.

Dordrecht, Mei 1887.

[Volgmaakte gunnen we aan het bovenstaande een plaats; zonder dat we echter antwoorden kunnen, hoe hierdoor ook maar iets wordt veranderd in onze voorstelling.

Sinds we ons verslag schreven, spraken we er meer dan één, die de vergadering had bijgewoond, en uit één mond zei men ons: „Gij hebt de zaak nog veel, veel te gunstig voorgesteld. Het was een Poolische rijksgast. Het plan was eenvoudig verpletterend.“

En hoe men de zaak ook wende of keere, een feit blijft het, dat de Synodalen zich er over verbijld hebben, dat weer een smaldeel der broederen hien haven invoer, dat deze broederen geen oogenblik in vrees behoeven te verkeerden, dat ze door de Synode zullen gemoed worden.

Men zag het.

Ook Middelburg lei het hoofd reeds in den schoot, en de rompkerkeraad schreef de Moderne leerlingen in.

De uitkomst zal dan ook toonen, dat er onder dit smaldeel tweeërlei geesten zijn. Een zijds broederen, die te eerlijk zijn, om zooulang hun overtuiging nog niet ganschelijk gerijpt is, over te komen, maar die eerlijk toch met ons zijn. Maar ook anderzijds zwakkere geesten, waarvan Paulus ons het vrouwelijke type teekent, als hij gewaagt van „vrouwens die altoos leeren, maar nimmermeer tot de kennis der waarheid komen.“

Deze laatste zijn Synodaal en zullen Synodaal begraven worden, en krijgen, als ze in ruste heen zijn gegaan, eens hun eervolle vermelding in de Kerkelijke Courant.

RED.]

Kerkelijke Berichten.

Tot de Evangeliebediening toegelaten.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP. Door het provinciaal bestuurs van Drente: J. Roos en J. Brondma, cand. aan de Hoogeschool te Utrecht.

Zestel.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP. Hartlingen (vac-Voorhoove): D. van Melle te Minnertsga, Doornbos, te Oosterbeem, De Mol Moncourt te Prinsenvoer, Inzondias te Waspik, Lamberts te Loozevrouwen, te Leemans te Wierum.

Hartlingen (vac-Voorhoove): Oude te Oldemark, Lammertje te Woerden, Hulsmann te Randwijk, Warrena te Amersfoort, De Hoer te Leeuwarden en Ter Haar Rommij te Marum.

Toezegging van Beroep.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP. Huijersmilde, R. Jaarsma te Balla.

Beroepen.

NEDERDUITSCH GEREFORMEERDE KERKEN. Rotterdam, J. Vonk te Oldebroek en W. Ringnald te Harnharn.

Leuninger, Eesterga en Falleg, J. J. A. Ploos van Amstel te Reunum.

Waarder c. a. G. J. W. van Lommel, cand. aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

NEDERLANDSCH HERV. KERKGENOOTSCHAP. Zwaatslaas, L. M. van Noppen te Wijnterp c. a. Akkooi (cl. Zalt-Bommel), H. T. Barbas te Holland-sche Veerd.

St. Nicolaasg c. a. A. Renier te Elapet.

Valkenburg, J. J. Gobius du Sari te Nijlkerk op de Veluwe.

Roordhulst, J. J. Keijzer te Tjalleberd.

Bloekij, P. Moll te Doetinchem.

Haarloof, J. Brondma, cand. te Oldemark.

Vlaardingenv (vac-de Bruijn), G. J. Lammertink te Woerden.

Ooster- en Westerbloeker, A. Bruijning te Noord-Schermer.

Warm en Scharl, P. Eringa te Bindaard.

Wouterwoude, E. Loen te Grijskerke.

CHER. GER. KERK.

In de Krim (Deeleniaard), I. v. Haerlingen te Vroomshoop, mschid, A. V. ogel te Zalk.

Aangenomen.

NEDERLANDSCH HERVORMD KERKGENOOTSCHAP. Deil c. a. J. J. de Kat Angelino te Varik.

Bedankt.

NEDERLANDSCH HERVORMD KERKGENOOTSCHAP. Eiland Marken, C. Verhagen te Pe (cl. Dokkom).

Advertentien.

Psalm 103: 1 en 2.
Woensdag 18 Mei aamt. hopen, zoo de Heere wil, onze Oom en Tante
HINNE BLOK
EN
GEESJE HOOGBOOM
HUNNE
25-jarige Echtvereëning
TE HERDENKEN.
De naam des Heeren zij geprezen.
H. BLOK.
A. BLOK.
K. BLOK.
S. BLOK.
Sneek, Mei 1887.

Eene Juffrouw

uit den fatsoenlijken burgerstand, P. G., 30 jaar, eigen middelen hebbende, doch geen voldoende werkkring, wenschte gaarne geplaatst te worden in de huishouding, liefst in een Christelijk gezin. Vriendelijke behandeling wordt verzocht, doch salaris onnoodig.
Brieven franco, onder lett. Z., bij den Boekh. J. H. LA GRAND Jr., Rotterdam, (248)

Bij J. V. PLIPERS Jr., te 's-Gravenhage, is van de pers gekomen:

Een Adres aan den Kerkeraad der Nederlandsche Hervormde Gemeente te 's-Gravenhage, betreffende de Reformatie der Kerk van die Gemeentelieden, de Heeren Keuchenius, Schouwenburg en De Blauw Sr.

Verkrijgbaar tegen den prijs van f 0.50 bij de Boekhandelaren GEBRENS, GOLVERDING, B. SCHOOR en EORL. (245)

Bij G. AMSING te Leeuwarden, is verschenen:

De beteekenis van den Kerkelijken strijd onzer dagen, naar eigene ervaringen geschatst door

A. ELSHOUT Rzn.

Uitgetreden lid van het Provinciaal Kerkbestuur van Friesland.

Prijs f 0.20, 50 ex. f 7.50.

Deze Brochure, geschreven door een man uit het volk, leent zich bijzonder ter verspreiding.

IS VERSCHENEN:

De Tweede druk van DE REDE, gehouden door Professor D. K. WIELENGA, bij de overdracht van het Rectoraat, op 21 December jl., getiteld:

DOLEERENDE KERKEN.

Prijs 50 Cts. Te bekomen bij iederen soliden Boekhandelaar en bij den Uitgever

A. GEZELLE MEERBURG te Schiedam.

Heden verscheen bij E. C. RAHMS, te Oudewater:

KORT VERHAAL

van het optreden van het Classicaal Bestuur van Gouda te Oudewater.

II. Gevolgen,

met een woord tot vriend en vijand, door

Dr. W. F. A. WINCKEL.

Deze Brochure van 48 bladz. is bij iederen Boekhandelaar en tegen toezending van 30 Cts. verkrijgbaar. (232)

Heden is verschenen:

Twaalf Feeststoffen en twaalf Lijdsstoffen.

Tweede Druk. Groot 8°.

Prijs voor beide f 2.—, doch ook ieder afzonderlijk à f 1.— verkrijgbaar bij

R. BOERMA, Gr. Appelstraat, Groningen, en G. J. REITS, Oude en Nieuwe Gereform. Boekhandel, Groningen.

AMERIKAANSCH

Estey-Orgels,

Gem-Orgels,

v. d. Tak-Orgels,

zijn steeds in ruime keuze voorhanden tegen lage, doch vaste prijzen, van f 65 af bij

M. J. RADIUS,

Kelzersgracht 305. Amsterdam.

Vrije Universiteit.

Want wie verwacht den dag der kleine dingen?

Zach. 4: 108.

Het is van algemeene bekendheid, dat de Gereformeerde Kerken in Noord-Holland, althans op enkele na, in een allertreurigsten toestand verkeerden.

Werving voor Oost-Indië.

VOOR
Nederlanders
Handgeld bij zes-jarige verbintenis / 300.
Aanbrengpremie „ 10.

Zij die zich willen verbinden moeten zich aanmelden bij een der Plaatselijke of Garnizoens-Commandanten of bij den Commandant van het Werfdepôt.

Inlichtingen kunnen gevraagd worden aan alle Burgemeesters en, ongefrankeerd, aan het Dept. van Koloniën. Zij worden kosteloos gegeven

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam:

HONIG UIT DEN ROTSSTEEN

DOOR

DR. A. KUYPER.

TWEDE BONDEL.

Door bemiddeling van alle Boekhandelaren te ontbieden. Prijs ingenaaid f 2.40; gebonden f 2.90.

GEDRUKTER KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ WARMOESTRAAT, 106, AMSTERDAM.

Het Modernisme, zes duizend jaren oud, heeft in die provincie zijne verwoestingen bijna overal voltooid. Die nog geacht mogen worden tot de belijden der Waarheid te behooren, hebben zich meestal bij de Christ. Geref. Kerken gevoegd, en zij, die hietoe geen vrijheid vinden konden, vergaderen in kleine groepjes of kringen, in schuurtjes en kamers.

Eigenlijk hebben zij reeds jaren gedoleerd, wat de Kerken en hunne personen betreft, over hun smart geklaagd en den druk meer of minder diep gevoeld, en mochten trachten zich eenigermate te helpen, om, als zij niet nu en dan eens een voorganger krijgen, elkander door het voorlezen van een predicatie van een of anderen Gereformeerden leeraar te stichten. Vooral ook aan de Zaanstreek vindt men zulke plaatselijke Kerken, en onder die ook een te Wormer.

In Nov. 1886 werd ik door een broeder aaldaar, sedert jaren bij mij bekend, dringend aangezoekt, om ook eens te zijne te komen spreken over de Vrije Universiteit.

Hij zeide mij, dat zijn zou voor een klein groepje van 30 à 36 eenvoudige vrienden, en dan zou plaats hebben in een klein lokaaltje, door hem van een hooiberg gemaakt; maar gaf mij toch zijne verwachting te kennen, dat dit bezoek niet geheel onvruchtbaar zou zijn.

Laat mij, hoewel dit mij tot schaamte is, maar mogen bekennen, dat ik die verwachting niet deelde, maar om der wille van dien broeder toen beloofde eens te zullen komen.

Op 24 Nov. A^o P^o begaf ik mij dan ook daartoe, maar in veroordeelende ongestelde der ziel, daar het maar al in mijn hart was, doch gelukkig zonder dat het over mijne lippen kwam:

„Kan uit W. iets goeds komen voor de Vrije Universiteit?“

Ik ging er dan ook zeer gedrukt heen, maar toen ik begon te spreken, nam de Heere die gedruktheid genadiglijk en ten eenenmale weg; ik vergat de kleinheid van het getal hoorders en wat dies meer zij.

Toen ik eindelijk de collecte voor onze Vereëning aanbeval, kwam de gelachte weer bij mij op: „Het zal ook wat geven, ge hadt het houden eener collecte wel achterwege kunnen gelaten hebben.“ — „O! Die zondige overleggingen des harten!“

De Heere had dus alle reden, en recht bovendien, om mij ten eenenmale beschaamd te maken. Hij deed het dan ook — maar op een wijze, die weer pleit voor zijne groote barmhartigheid. Hij deed dit, door mij de vurige kolen van een verrassende uitkomst op mijn hoofd te hoopen, die echter niet brandden, maar alleen verdedigden.

De collecte, gehouden onder ruim 30 personen, bracht het aanzienlijke cijfer op van f 19.03, en wat meer zegt, ik mocht, ten gevolge van mijn optreden aaldaar, 17 begunstigers winnen tot een contributie-bedrag van f 36.50 's jaars; terwijl onze Broeder C. Groot zich bereid verklaarde voor onze Vereëning als agent voor Wormer en omstreken te dienen.

Onder de lezers en lezeressen van dit stukje zullen er wel zijn, die beseffen kunnen, hoe een en ander mij verootmoedigde voor den Heere en hoe beschaamd ik mij voor Hem gevoelde, toen ik den volgenden dag zoo heel anders gestemd huiswaarts keerde, dan toen ik naar W. ging.

Toch was het niet enkel schaamte, die mijn hart vervulde. Ook blijdschap en dank aan dien Heere, die dit alles had gewrocht, werd bij mij gevonden, waarvoor Hem alleen dan ook alweder de eere worde toegebracht.

W. KUHLEK Wzn.,

Lid der Commissie tot Vermeerdering der Inkomsten.

In dank ontvangen:

Voor de Vereëning:

Aan Contributien door Dr. C. C. Schot Cx. te Tholen f 12.60; door den Heer A. Hoekstra te Rinsumageest f 7.00; aan Collecten door den heer W. K. Jaarsma te Heeg, van de Jongel. vereen. f 5.08; aan Schenkingen van van heer W. C. B. te A. f 15; door den heer Joh. Oskam van de Chr. Jongel. vereen. te de Meern f 2.50; door Dr. J. Hulbosch van mej. de W. V. geb. S. te Wissekerke f 10; door den heer W. Kuhler Wz. van Mej. A. v. E. te N. f 2.

Voor het Hospitium:

Van den heer W. C. B. te A. f 7.50 van den heer N. te B. i. vaatje boter.

Voor het Studiefonds:

Bij Prof. Dr. A. H. de Hartog ingekomen: van den heer W. C. B. te A. f 2.50; door Dr. B. v. Schelven onder letters G. K. B. f 8.25; van H. te Z. f 2, van M. te A. f 2.50.

Voor de Bibliotheek:

Van Dr. de Gaay Fortman een partij boeken; van Mej. B. te R. Fruytier, „Salomo's raad.“

S. J. SEEFAT, Penningmeester.

Lijnbaansgracht 248.